

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 29Co/43/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2226200182
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Matúš Staríček
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:2226200182.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu: Mgr. Matúš Staríček a sudcov: Mgr. Ivana Šlesarová a JUDr. Boris Šiška, PhD., v právnej veci navrhovateľa: A. B., nar. X.X.XXXX, trvale bytom C. XXX, D. E., zastúpený advokátkou: JUDr. Ildikó Uleklová, so sídlom Hlavná 21, Dunajská Streda, proti povinnému: E. F. G., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom H. I. XX, D. E., zastúpený advokátkou: JUDr. Zuzana Takáčsová, so sídlom Bratislavská 918, Dunajská Streda, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní povinného proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 27C/4/2026-18 zo dňa 17.2.2026, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

II. Navrhovateľovi **p r i z n á v a** voči povinnému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením označeným v záhlaví súd prvej inštancie výrokom I. nariadil neodkladné opatrenie, ktorým zakázal povinnému z neodkladného opatrenia úmyselne sa priblížiť k navrhovateľovi na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov s výnimkou účasti povinného z neodkladného opatrenia na procesných úkonoch trestného konania, priestupkového konania alebo civilného konania, na ktoré bude povinný z neodkladného opatrenia predvolaný, a to len v rozsahu nevyhnutnom pre riadnu účasť povinného na týchto úkonoch, výrokom II. poučil povinného z neodkladného opatrenia, že môže podať v postavení žalobcu proti navrhovateľovi v postavení žalovaného žalobu vo veci samej, a to aj žalobu týkajúcu sa náhrady škody, resp. ujmy, ktorá by mu prípadne výkonom neodkladného opatrenia vznikla, a výrokom III. rozhodol, že navrhovateľ má voči povinnému z neodkladného opatrenia nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne § 324 ods. 1 a 3, § 325 ods. 1 a 2 písm. h), § 326 ods. 1 a 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, § 330 ods. 2, § 336 ods. 1, § 337 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie vecne odôvodnil tým, že po oboznámení sa s predloženými listinnými dôkazmi a tvrdeniami navrhovateľa dospel k záveru o nevyhnutnosti dočasnej ochrany navrhovateľa, ktorý dostatočne spoľahlivo osvedčil dôvodnosť naliehavej potreby neodkladnej úpravy vzťahov. Za rozhodujúcu skutočnosť považoval preukázané fyzické napadnutie navrhovateľa povinným z neodkladného opatrenia dňa 7.1.2026, v dôsledku ktorého musela byť na miesto privolaná polícia a rýchla zdravotná pomoc. Z predložených lekárskejších správ a policajného záznamu mal za dostatočne osvedčené, že navrhovateľ pri tomto útoku, pri ktorom bol použitý aj slzný sprej, utrpel po viacerých úderoch úraz hlavy. Súd prvej inštancie skonštatoval, že hoci sa strany sporu nachádzajú v náročnej životnej situácii v dôsledku rozpadu ich manželstiev, použitie fyzického násillia je neakceptovateľné. Prihliadol pritom aj na skoršie vážne zdravotné problémy navrhovateľa, o ktorých mal povinný vedomosť.

Vzhľadom na pretrvávajúci rodinný konflikt dospel k záveru, že nie je možné vylúčiť ďalšie útoky v budúcnosti, a preto je uloženie zákazu priblíženia opodstatnené. Zvolenú vzdialenosť 10 metrov vyhodnotil ako primeranú a dostatočnú nielen na vylúčenie fyzickej konfrontácie, ale aj na včasnú vizuálnu identifikáciu navrhovateľa povinným za účelom vyhnutia sa priblíženiu. Z praktických dôvodov z tohto zákazu vyňal účasť povinného na procesných úkonoch v iných konaniach, kde by mohlo dôjsť k ich stretnutiu. Predmetný zákaz uložil bez časového obmedzenia, keďže aktuálne nemožno určiť dobu trvania dôvodov, pre ktoré bolo nariadené. Súd prvej inštancie taktiež vyhodnotil, že v danom prípade samotné nariadenie neodkladného opatrenia postačuje na dosiahnutie trvalej úpravy pomerov strán sporu, a preto navrhovateľovi neuložil povinnosť podať žalobu vo veci samej v určenej lehote. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že priznal navrhovateľovi, ktorý mal vo veci plný úspech, nárok na ich náhradu voči povinnému z neodkladného opatrenia v plnom rozsahu. Zároveň skonštatoval, že o samotnej výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom až po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

4. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie povinný, a to voči výrokom I. a III., keď výrok II. napadnutého uznesenia mal povahu závislého výroku. Odvolanie odôvodnil právne § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, e/, f/, g/ a h/ CSP. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alternatívne, aby návrh navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu zamietol a povinnému priznal nárok na náhradu trov konania voči navrhovateľovi v rozsahu 100 % vrátane trov odvolacieho konania. V celom rozsahu poprel tvrdenia uvádzané navrhovateľom a poukázal na to, že navrhovateľovi trvalo 14 dní od incidentu, kým podal návrh, pričom odvtedy sa vôbec nekontaktovali. Pre lepšiu predstavu upozornil na fyzické proporcie oboch aktérov, kedy navrhovateľ pracujúci vo fyzicky náročnej práci je podstatne vyšší a zdatnejší ako povinný. Ďalej uviedol, že to bol naopak navrhovateľ, kto v novembri 2025 napadol matku povinného (t. č. manželku navrhovateľa), ktorá po ošetrovaní v nemocnici z dôvodu strachu opustila spoločnú domácnosť, pričom pre obavy z jeho agresívneho správania si rodina zaobstarala slzné spreje. K samotnému incidentu zo dňa 7.1.2026 uviedol, že prišiel za dcérou a pri vstupe do bytového domu ho navrhovateľ najprv pritlačil dverami, následne k stene a vyhrážal sa mu zabitím. Keď sa povinný bránil, navrhovateľ mu silno pohrýzol palec na pravej ruke, na čo sa povinný zľakol a použil slzný sprej, pričom navrhovateľ sa následne hodil na zem a kričal. O tomto priebehu má podľa tvrdení manželky povinného z konania o rozvoze manželstva existovať kamerový záznam, ktorý povinný navrhol súdu zabezpečiť na preukázanie svojich tvrdení. V dôsledku útoku vyhľadal povinný lekárske ošetrovanie, podal trestné oznámenie, pričom ruku nemá doteraz zahojenú, je práceneschopný a rehabilituje. Nikdy nebol voči nikomu agresívny a preukázaný pomer navrhovateľa s jeho manželkou je mu už v tomto okamihu ľahostajný. Následne vysvetlil, že z dôvodu striedavej starostlivosti o maloletú dcéru sa musí zdržiavať v okolí bydliska manželky, kde si ju preberá, pričom vyjadril obavu, že podaným návrhom sledujú navrhovateľ s manželkou povinného snahu o sťaženie výkonu jeho rodičovských práv. Poukázal na to, že strach z neho začala manželka predstierať až po 7.1.2026, pričom pripomenul jej patologické klamstvá, dlhoročné návštevy psychiatrov a skutočnosť, že počas manželstva agresivitu z jeho strany nikdy nespomínala. Na ilustráciu ich konania opísal situáciu z 12.1.2026, kedy mu manželka odmietla odovzdať dcéru a bezdôvodne na neho privolala policajnú hliadku, pričom vyjadril obavu, že v prípade účelovej prítomnosti navrhovateľa by takéto konanie viedlo ku krivým obvineniam z porušenia zákazu priblíženia. Poprel sledovanie navrhovateľa či zasielanie výhražných správ. Posledná komunikácia z novembra 2025 bola len jeho reakciou na vyhrážky navrhovateľa, že povinného ako otca eliminuje zo života dcéry. Poukázal aj na zdravotný stav navrhovateľa z minulosti, kedy po nehode pod vplyvom alkoholu a po následnej starostlivosti sa jeho psychika zmenila na autoritársku a despotickejšiu, sprevádzanú ponižovaním rodiny. Taktiež uviedol, že dom navrhovateľa je zabezpečený kamerami a ovládaný na diaľku, takže povinný by sa doň nijako nedostal, pričom nemá ani žiadnu motiváciu navrhovateľa vyhľadávať či kontaktovať a obaja sa od incidentu vôbec nestretli. Zopakoval, že navrhovateľ sleduje podaným návrhom iné ciele a nemá absolútne žiadne dôvody obávať sa povinného. Z procesného hľadiska súdu vytkol, že navrhovateľ neosvedčil potrebu nariadenia opatrenia, súd vychádzal z nesprávneho skutkového stavu, neumožnil povinnému vyjadriť sa a tým porušil jeho právo na spravodlivý proces.

5. Navrhovateľ sa vyjadril k odvolaniu povinného a navrhol, aby odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie ako vecne správne a priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100%. Povinný neuviedol žiadne relevantné právne skutočnosti, ktoré by spochybnili rozhodnutie súdu prvej inštancie. Obranu povinného vníma ako účelovú snahu o prenášanie viny na neho, hoci bol v skutočnosti on sám obeťou správania povinného. Poprel nepriame verbálne útoky a krivé obvinenia z agresívneho

správania voči povinnému, manželke, či jej rodine. Uviedol, že on sám nemá žiadny motív povinného napadnúť, no naopak, prechovávať negatívne emócie a mať motív pre útok z dôvodu rozpadu rodiny a podozrievania z nevery môže práve povinný. Nesúhlasil s tým, že by časový odstup medzi incidentom a podaním návrhu znižoval jeho odôvodnenosť. Keďže povinný je jeho nevlastným synom, potreboval čas na premyslenie, či bude vec riešiť úradne, alebo bude mlčať v záujme zachovania vzťahov. Rovnako odmietol argumentáciu o fyzických parametroch s tým, že v dôsledku psychickej záťaže za posledný rok výrazne schudol a povinný je oproti nemu mohutnejší. K tvrdeniam o údajnom strachu manželky z jeho osoby uviedol, že tá sa síce z domácnosti v decembri odsťahovala, ale napriek tomu sa opakovane vracia do spoločného domu na noc, čo dokazujú aj kamerové záznamy. Čo sa týka samotného incidentu zo dňa 7.1.2026, navrhovateľ sa plne pridržiava verzie zo svojho návrhu. Pripustil, že v rámci obrany svojej telesnej integrity mohol zahryznúť povinnému do prsta, ale túto nutnú obranu nepovažuje za neprimeranú. Poukázal pritom na logický nesúlad v odvolaní povinného – ak by sa ho povinný a jeho rodina skutočne tak veľmi báli, samotné uloženie zákazu priblíženia zaručené súdom by mali logicky uvítať. Zároveň sponchybnil tvrdenia o zranení povinného, ktoré podľa lekárskej správy vyhodnotil ako povrchové zranenie bez krvácania a traumy, a neverí, že by si vyžiadalo dlhšiu rehabilitáciu či práceneschopnosť informatika. Tvrdenia povinného, že podaním návrhu sleduje obmedzenie jeho rodičovských práv, označil za vágne a nepravdivé. Podľa jeho informácií mal povinný počas rozvodového konania pravidelný styk so svojou dcérou. Na záver dodal, že hoci má jeho domácnosť kamerový systém, tento ho nechráni pred potencionálnym útokom povinného na iných nečakaných miestach, a keďže dôkladná vedomosť povinného o týchto kamerách riziko takýchto útokov mimo domu skôr zvyšuje, jeho obavy o telesnú integritu naďalej pretrvávajú.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP), po zistení, že odvolanie je podané včas a oprávnenou osobou (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že povinný použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie povinného nie je dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 a 2 CSP).

7. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na skutočnosti osvedčené obsahom spisu, odôvodnenie preskúmaného uznesenia i argumenty strán predostreté v odvolacom konaní, bolo posúdiť, či boli splnené zákonné podmienky a dané skutkové okolnosti odôvodňujúce nariadiť vo veci navrhovateľom navrhované neodkladné opatrenie.

8. Podľa § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

9. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potreba bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

11. Podľa § 325 ods. 2 písm. h/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

12. Podľa čl. 19 ods. 1, 2 Ústavy Slovenskej republiky (ústavný zákon č. 460/1992 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení), každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena a každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

13. Podľa čl. 3.1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 606/2013 z 12. júna 2013 o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach „ochranné opatrenie“ je akékoľvek rozhodnutie bez ohľadu na jeho názov, nariadené vydávajúcim orgánom členského štátu pôvodu v

súlade s jeho vnútroštátnym právnym poriadkom, ktorým sa osobe predstavujúcej riziko ukladá jedna alebo viacero nasledujúcich povinností s cieľom chrániť inú osobu, ak môže byť ohrozená telesná alebo duševná integrita tejto inej osoby: a) zákaz alebo úprava vstupu na miesto, kde má chránená osoba pobyt, kde pracuje, alebo ktoré pravidelne navštevuje alebo kde sa pravidelne zdržiava; b) zákaz alebo úprava kontaktu s chránenou osobou akýmkoľvek spôsobom vrátane telefonického kontaktu, elektronickej alebo riadnej pošty, faxu alebo iných prostriedkov; c) zákaz alebo úprava približovania sa k chránenej osobe bližšie ako na určenú vzdialenosť.

14. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnym záverom súdu prvej inštancie o dôvodnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v prejednávanej spore, v tomto smere si osvojuje dôvody napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie a v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP na tieto v celom rozsahu poukazuje. Súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenia právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania povinného viazaný (§ 379 CSP, § 380 CSP), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami povinného uvedenými v odvolaní.

15. Zákonnými ustanoveniami upravujúcimi neodkladné opatrenie je možné rýchlo a pružne riešiť situáciu, keď je potrebný okamžitý zásah súdu. Pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení nie je súd povinný vykonávať dokazovanie, vychádza z osvedčených základných skutočností potrebných pre záver o ohrozenom záujme. Navrhovateľ musí k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 326 ods. 2 CSP pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva. Listinné dôkazné prostriedky majú pri rozhodovaní o návrhu osobitný význam, keďže súd nevykonáva plnohodnotné dokazovanie a rozhoduje spravidla bez pojednávania a bez výsluchu strán. Dokazovanie má v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia povahu osvedčovania. Hodnoverné osvedčenie dôvodnosti a trvania meritórneho nároku môže byť dosiahnuté najmä relevantnými skutkovými tvrdeniami, listinnými dôkaznými prostriedkami a kvalifikovanou právnou argumentáciou. Vzhľadom na charakter neodkladných opatrení pri ich nariadení nemusí súd dodržať formálny postup určený na dokazovanie a zisťovať také skutočnosti, ktoré by inak boli potrebné pre rozhodnutie vo veci samej. To však neznamená, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie bez osvedčenia aspoň základných skutočností, umožňujúcich prijatie záveru o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, a bez osvedčenia potreby neodkladnej úpravy pomerov strán. Pred nariadením neodkladného opatrenia je postačujúce, že sú tu okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť takéhoto návrhu. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Pojem „potreba neodkladnej úpravy pomerov“ medzi stranami sporu treba vykladať tak, že bez tejto úpravy vzťahov súdom by hrozila ťažko napravitelná ujma. Súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

16. Účelom neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. h/ CSP je poskytnúť oprávnenej strane neodkladnú ochranu, prípadne zabrániť ďalšiemu zhoršovaniu jej postavenia. V prejednávanej veci bolo nesporné, že strany konania sú v nepriamom rodinnom vzťahu, pričom navrhovateľ je nevlastným rodičom povinného, keďže je manželom jeho matky. Súd prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu správne zohľadnil napäté vzťahy medzi stranami sporu, s akcentom na existujúci predpoklad ďalšej eskalácie vzťahov pre pretrvávajúci konflikt v rodine strán (bod 8. uznesenia súdu prvej inštancie), poukazujúc pritom na relevanciu životnej fázy, v ktorej sa strany momentálne nachádzajú (rozvod oboch strán sporu). Všetky tieto skutočnosti viedli súd prvej inštancie k záveru, že je potrebné upraviť pomery medzi stranami sporu prostredníctvom neodkladného opatrenia na zamedzenie vzniku ďalších konfliktov.

17. Povinný v odvolaní namietal časový aspekt, keďže od incidentu medzi stranami sporu do podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uplynulo 14 dní, rozdielnu fyzickú disponovanosť strán sporu z pohľadu výšky, agresívne správanie navrhovateľa voči jeho manželke (matke povinného). Všetky tieto skutočnosti odvolací súd vyhodnotil ako právne irelevantné, pretože žiadnym spôsobom nie sú pre rozhodnutie v merite veci podstatné. Rozdielne fyzické proporcie strán pritom v tomto ohľadne nehrajú významnú úlohu, keďže navrhovateľ ponúknutými dôkaznými prostriedkami – listinnými dôkazmi, osvedčil podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia. Rovnako nemožno brať do úvahy prípadnú agresiu navrhovateľa voči jeho manželke, pretože sa netýka incidentu, pre ktorý bolo nariadené neodkladné opatrenie.

18. Čo sa týka samotného konfliktu, v obsahu odvolania povinný popisoval sled udalostí s tým, že medzi stranami prišlo k vzájomnej fyzickej potýčke, ktorej výsledkom bola potreba ošetrenia oboch aktérov. Pokiaľ povinný v odvolaní žiadal, aby súd vykonal dokazovanie vyžiadanim si kamerového záznamu od správcu bytového domu, k tomu je potrebné uviesť, aký charakter má konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. V tomto type konania súd nevykonáva klasické dokazovanie ako v civilnom sporovom konaní. Osvedčenie ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity totiž znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce), pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná, keďže ide o konanie z hľadiska procesného maximálne zrýchlené. Ohrozenej osobe sa tak poskytuje pomerne rýchla ochrana. Možno pritom spravidla vychádzať iba z tvrdení strán konania, ako aj zo záznamov polície, keďže stanovisko povinného je obvykle v zásade protichodné. Vzhľadom na uvedené, nebolo úlohou odvolacieho súdu, aby si vyžiadal dôkazy, pretože tieto musí predložiť strana sporu (respektíve povinný už v rámci odvolania).

19. Odvolacia námietka povinného, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie mu obmedzuje, respektíve sťažuje výkon jeho rodičovských práv, rovnako nie je dôvodná. Podľa názoru odvolacieho súdu, účinky neodkladného opatrenia, spočívajúce v zákaze priblížiť sa k navrhovateľovi na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov (okrem vymedzených výnimiek), nemôžu povinného obmedziť žiadnym spôsobom vo výkone jeho rodičovských práv, keďže povinnému nebol uložený zákaz priblížiť sa k jeho manželke, s ktorou je v rozvode konaní, pričom neodkladné opatrenie nariadené v prejednávanej veci nie je opatrením upravujúcim výkon rodičovských práv a povinností a v prípade snahy o zamedzenie styku s maloletým dieťaťom zo strany jedného rodiča civilný mimosporový poriadok upravuje inštitúty na ochranu práv druhého (dotknutého) rodiča. Ďalšie námietky týkajúce sa (údajného) spolčenia navrhovateľa s manželkou povinného, za účelom vytvorenia prekážok realizácie styku, respektíve spôsobu spolujitia povinného s manželkou a uvádzanie nepravdivých informácií na jeho osobu, nemali relevanciu pre toto konanie, keďže skutočnosti sa týkajú predovšetkým mimosporového konania a nie konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v prejednávanej veci. Ako bolo vyššie uvedené, súd nevykonáva dokazovanie ako v klasickom civilnom konaní, preto k vykonaniu dokazovania oboznámením sa spisov týkajúcich sa mimosporových konaní vedených na Okresnom súde Dunajská Streda (sp. zn. 8P/143/2025 a 8P/4/2026), odvolací súd nemohol pristúpiť (dôkazy musí predložiť strana sporu). Ani ďalšie odvolacie námietky, týkajúce sa správania sa navrhovateľa v jeho dome (napríklad zatváranie dverí na diaľku) nie sú pre vec relevantné.

20. V konečnom dôsledku, odvolací súd dospel k záveru, že nariadenie neodkladného opatrenia v podobe zákazu priblíženia sa na vzdialenosť kratšiu ako 10 metrov k navrhovateľovi bude sledovať dosiahnutie účelu neodkladného opatrenia, ktorým je eliminácia vzniku ďalších konfliktov medzi stranami sporu, keďže sám povinný v odvolaní priznáva napäté vzťahy s navrhovateľom, a to aj pre existenciu podozrenia z mimomanželského vzťahu medzi navrhovateľom a jeho manželkou, s ktorou je v rozvodovom konaní. Takéto skutočnosti potvrdzujú aktuálnu animozitu medzi stranami, ktorá môže byť podkladom pre vznik budúcich nežiaducich konfliktov. Obmedzenie ukladané povinnému z titulu ochrany práv navrhovateľa je proporcionálne z hľadiska sledovaného cieľa a vhodnosti zvoleného prostriedku procesnej ochrany, s prihliadnutím na okolnosti danej veci a na dopad na pomery strán konania.

21. Keďže súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, následne odôvodnil, prečo neuložil navrhovateľovi povinnosť podať žalobu vo veci samej (keď po vykonaní testu proporcionality, s poukazom na charakter neodkladného opatrenia, bol toho názoru, že nie je potrebné navrhovateľovi uložiť povinnosť podať žalobu vo veci samej, pretože povinný z neodkladného opatrenia je oprávnený kedykoľvek sa domáhať ochrany svojich práv súdnou cestou), a preto v zmysle § 337 ods. 1 CSP poučil povinného o možnosti podať žalobu vo veci samej podľa § 337 ods. 2 CSP. Pri nariadení neodkladného opatrenia pred začatím konania, ktorým súd navrhovateľovi neuloží žalobnú povinnosť, osobitným výrokou poučí protistranu (povinného) o tom, že môže podať proti navrhovateľovi samostatnú žalobu vo veci samej. Následkom úspešnej žaloby je potom zrušenie neodkladného opatrenia podľa § 337 ods. 3 CSP. Priamo zo znenia druhej vety § 337 ods. 2 CSP vyplýva, že následné konanie vo veci samej sa môže týkať satisfakčných nárokov, ktoré bezprostredne súvisia s právnymi účinkami nariadeného neodkladného opatrenia a jeho prípadným výkonom (porov. Števcík, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarčinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, 1140 s.). V nadväznosti na uvedené súd prvej inštancie strany sporu zároveň poučil, že podľa § 334 CSP súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo

nariadené. Vzhľadom na uvedené, pokiaľ by došlo k zmene pomerov medzi stranami sporu, nie je vylúčená možnosť podania návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia, keďže do budúcnosti môže prísť k stabilizovaniu v súčasnosti ich napätých vzťahov. Uvedené závery napokon povinný v odvolaní ani nenamietal.

22. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd, v zmysle § 380 ods. 1 CSP viazaný odvolacími dôvodmi, uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne potvrdil. Potvrdenie rozhodnutia súdu prvej inštancie sa týkalo aj napadnutého výroku o náhrade trov konania. Navrhovateľ bol v konaní na súde prvej inštancie úspešný, preto mu vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% voči povinnému v konaní neúspešnému (§ 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP).

23. Podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodol o náhrade trov odvolacieho konania tak, že navrhovateľ má voči povinnému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Navrhovateľ bol aj v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný, preto mu vznikol voči povinnému nárok na náhradu trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným rozhodnutím podľa § 262 ods. 2 CSP.

24. Senát odvolacieho súdu toto uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).